

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **RNDr. J. H.**, nar. X., bytom B., zastúpený advokátom JUDr. P. A., Advokátska kancelária v B., proti žalovanému: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. decembra 2006, č. VSÚ-5181/2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 52/2007-40 zo dňa 13. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 52/2007-40 zo dňa 13. februára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach v dôsledku porušenia zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o štátnej službe). Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Považoval ich za skutkovo správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného krajský súd zistil, že vláda SR uznesením č. 854/2006 zo dňa 11.10.2006 odvolala žalobcu z funkcie vedúceho služobného úradu žalovaného dňom 11.10.2006 a dňom 12.10.2006 vymenovala do tejto funkcie JUDr. J. T.; rozhodnutím č. OÚ-4969/2006 zo dňa 12.10.2006 novovymenovaná vedúca služobného úradu žalovaného ukončila štátnozamestnanecký pomer žalobcu podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe dňom 12.10.2006, najneskôr dňom doručenia rozhodnutia, s odôvodnením, že žalobca uznesením vlády bol odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu, nebol zaradený na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a štátny zamestnanec nesúhlasil s trvalým preložením na iné voľné štátnozamestnanecké miesto a nedohodol sa so služobným úradom inak, čím boli splnené zákonné podmienky na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/; na základe odvolania žalobcu proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu vedúca služobného úradu žalovaného na základe návrhu poradnej odvolacej komisie rozhodnutím č. VSÚ-5181/2006 zo dňa 18.12.2006 odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie zo dňa 12.10.2006 potvrdila.

Pred posúdením jednotlivých námietok žalobcu uvedených v žalobe sa krajský súd zaoberal otázkou pasívnej legitímácie žalovaného v konaní, ktorej nedostatok žalovaný namietal a k tejto otázke zaujal názor, že správnym orgánom, ktorý vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu rozhodol v poslednom stupni, je Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a skutočnosť, že z hľadiska funkčnej príslušnosti zákon zveruje oprávnenie rozhodovať vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vedúcemu služobného úradu žalovaného a jeho rozhodnutie na základe žaloby súd preskúmava, nie je dôvodom na spochybnenie procesného postavenia žalovaného ako subjektu s pasívnou legitímáciou, s poukazom na to, že vedúci služobného úradu

žalovaného nemá sám postavenie správneho orgánu rozhodujúceho v poslednom stupni a je len organizačným útvarom funkčne príslušným na rozhodnutie v predmetnej veci.

Námietky, ktoré žalobca uviedol v žalobe, a ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného, krajský súd považoval za nedôvodné.

Konštatoval, že pokiaľ ide o kolíziu ustanovení § 10 ods.2 a § 10 ods. 9 zákona o štátnej službe, je zrejme že legislatívnou chybou pri prijímaní zákona č. 231/2006 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 1.6.2006 novelizovaný zákon o štátnej službe, bola v ustanovení v § 10 ods. 9 tohto zákona ponechaná kompetencia predsedovi Úradu pre štátnu službu odvolať z vymedzených dôvodov vedúceho úradu, ktorý nemá nadriadený služobný úrad, napriek tomu, že § 40c ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a o organizácii ústrednej štátnej správy v znení zákona č. 231/2006 Z.z. bol Úrad pre štátnu službu ku dňu 31.5.2006 zrušený. Súčasne poukázal na to, že v zmysle uvedenej novely zákona o štátnej službe však bola ponechaná predsedovi Úradu pre štátnu službu kompetencia odvolať vedúceho úradu, ktorý nemá nadriadený služobný úrad len za predpokladu, že zákon o štátnej službe neustanoví inak, pričom tento zákon inak ustanovil v § 10 ods. 2.

Pri posudzovaní zákonnosti postupu žalovaného po prijatí uznesenia vlády o odvolaní žalobcu krajský súd považoval za podstatnú skutočnosť, že uznesenie vlády existovalo a bolo žalobcovi riadne oznámené. Konštatoval, že pri uplatňovaní právomoci odvolať žalobcu ako vedúceho úradu žalovaného vláda SR nemá postavenie správneho orgánu, ktorého rozhodnutie by malo za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, keďže nejde o rozhodnutie vydané v zmysle ustanovení správneho poriadku, ale o štátnomocenský (politický) akt, ktorý je záväzný okamihom jeho prijatia. V intenciách uvedeného názoru posúdil aj oprávnenosť vedúcej služobného úradu na konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu.

K námietke žalobcu ohľadne porušenia jeho práva na inú právnu ochranu nezávislým a nestranným orgánom, ku ktorému malo dôjsť tým, že o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol ten istý orgán, ktorý toto rozhodnutie vydal, uviedol, že vedúca služobného úradu pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu postupovala podľa § 126 zákona o štátnej službe, pričom skutočnosť, že na základe uznesenia

vlády o odvolaní a vymenovaní vedúceho služobného úradu žalovaného striedala v tejto funkcii žalobcu, nemá žiaden vplyv na to, že realizovala právomoci stanovené zákonom, s poukazom na to, že zákon v ustanovení § 138 ods. 1 jasne stanovuje kompetenciu vedúceho služobného úradu rozhodovať o odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam, v zmysle ktorého rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať zasadnutie poradnej odvolacej komisie a vypracovanie jej stanoviska, ktoré je podkladom pre rozhodnutie odvolacieho orgánu. Konštatoval, že v uplatnení tohto zákonného postupu nevidel žiadne porušenie práv žalobcu na právnu ochranu garantovanú ústavou.

Žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože bol v konaní neúspešný.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za nesprávne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Citoval právne normy ustanovené v § 8 ods. 3, § 10 ods. 2, 9, § 40 ods. 2, písm. b/, § 125 ods. 1, 2, § 126, § 137 ods. 7, § 138 ods. 1 zákona č. 312/2006 Z.z. účinného od 1.6.2006 a právne normy ustanovené v § 3 ods. 1, 3, § 9 ods. 2, § 51 ods. 1, 3 § 58 ods. 1, § 61 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok). Uviedol, že vláda SR, predsedníčka Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, vedúca služobného úradu ÚGKK SR nepostupovali dôsledne podľa týchto ustanovení. Poukázal na to, že vláda SR je správny orgán a na riešenie vzťahov vyplývajúcich zo zákona o štátnej službe platia ustanovenia Správneho poriadku, preto pre oznámenie rozhodnutia vlády platí § 51 tohto zákona. Uviedol, že za danej situácie vedúca služobného úradu nebola oprávnená na vydanie rozhodnutia o ukončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru, ako aj, že v jeho prípade neboli splnené podmienky na ukončenie tohto pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe. Rozhodnutie vlády SR o jeho odvolaní z funkcie vedúceho služobného úradu ÚGKK SR považoval za nulitný právny akt, pretože podľa zákona o štátnej službe nebola oprávnená na takéto rozhodnutie. Nesúhlasil s výkladom žalovaného ako aj súdu prvého stupňa ustanovenia § 10 ods. 2 a § 10 ods. 9 zákona o štátnej službe. Namietal nesprávnosť právneho názoru súdu prvého stupňa ohľadne vymenovania JUDr. J. T. do funkcie vedúceho

služobného úradu, majúce za následok, že rozhodnutie zo dňa 12.10.2006 č. OÚ-4969/2006 je nulitné a súdna prax už len z dôvodu právnej istoty takéto rozhodnutie zrušuje. Ďalšie pochybenie v danej veci videl v tom, že o odvolaní podanom proti rozhodnutiu zo dňa 12.10.2006 rozhodol tej istý orgán, ktorý vydal odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým postupom bolo porušené jeho právo na inú právnu ochranu nezávislým a nestranným orgánom garantované Listinou základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Ústavou SR (čl. 46 ods. 1). V tejto súvislosti poukázal na to, že ak o odvolaní rozhoduje ten istý orgán nie je zaručená jeho nestrannosť a nezávislosť, o to skôr, že vedúca služobného úradu v tejto funkcii ho menila a v prípade jeho úspechu by bolo ohrozené jej zotrvanie vo funkcii. Ďalej poukázal na to, že vedúca služobného úradu je vylúčená z prejednávania odvolania aj podľa § 9 Správneho poriadku.

Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní opakovanie uviedol iba tie skutočnosti, ktoré uviedol aj v žalobe, s ktorými sa súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vysporiadal. Stotožnil sa v celom rozsahu s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol, ktorými rozhodnutiami bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu v intenciách zákona o štátnej službe.

Podľa § 40 ods. 2, písm. b/ zákona o štátnej službe znení zákona č. 231/2006 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: **nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak**, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu,

Podľa § 5 ods. 4, 6 zákona o štátnej službe znení zákona č. 231/2006 Z.z. **funkcie, do ktorých sa štátni zamestnanci volia alebo vymenúvajú podľa odsekov 3 a 5, sú na účely tohto zákona politické funkcie**, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Výkon politickej funkcie sa považuje za výkon verejnej funkcie.

Podľa § 10 ods. 1, 2, 9 zákona o štátnej službe znení zákona č. 231/2006 Z.z. vedúci služobného úradu (ďalej len "vedúci úradu") na účely tohto zákona je služobne najvyšší predstavený všetkým zamestnancom v príslušnom služobnom úrade. Vedúci úradu môže byť len štátny zamestnanec v stálej štátnej službe alebo štátny zamestnanec v nominovanej štátnej službe, ak tento zákon neustanovuje inak. Vedúci úradu plní úlohy spojené s riadením a kontrolou vykonávania štátnej služby štátnymi zamestnancami v služobnom úrade, s uplatňovaním štátnozamestnaneckých vzťahov a iné úlohy, ktoré mu uloží minister alebo predstavený v politickej funkcii.

Vedúceho úradu v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo, vymenúva a odvoláva vláda na návrh príslušného ministra. **Vedúceho úradu v služobnom úrade, ktorým je ostatný ústredný orgán štátnej správy, vymenúva a odvoláva vláda** na návrh vedúceho príslušného ostatného ústredného orgánu štátnej správy.

Predseda odvolá vedúceho úradu, ktorý nemá nadriadený služobný úrad, ak tento zákon neustanovuje inak, ak

- a) nevykazuje požadované výsledky v štátnej službe podľa služobného hodnotenia,
- b) nemôže dlhšie ako šesť mesiacov plniť povinnosti vedúceho úradu zo zdravotných dôvodov,
- c) vedúci úradu písomne požiada o uvoľnenie,
- d) minister alebo vedúci ostatného orgánu štátnej správy predloží písomný návrh na odvolanie vedúceho úradu v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, alebo
- e) zanikol alebo sa zrušil služobný úrad.

Podľa § 22 ods. 4 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správa v znení zákona č. 231/2006 Z.z. na čele ostatných ústredných orgánov štátnej správy uvedených v § 21 písm. d/ až i/ je predseda, ktorého vymenúva a odvoláva vláda. Predseda je za výkon svojej funkcie zodpovedný vláde.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe **konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“)** sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní**(zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len Správny poriadok), **ak tento zákon neustanovuje inak.**

Podľa § 126 zákona o štátnej službe **orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach** vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.**

Podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe **odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.**

Podľa § 32 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti

všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia sú skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd taktiež považoval námietky žalobcu, z dôvodu ktorých považoval rozhodnutie a postup správnych orgánov oboch stupňov o skončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru za nezákonné, pretože rozhodnutie vlády SR ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je nulitným právnym aktom a bolo porušené jeho právo na inú právnu ochranu nezávislým a nestranným orgánom garantované Listinou základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Ústavou SR, za nedôvodné a stotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že žalobca bol do funkcie vedúceho služobného úradu ÚGKK SR vymenovaný rozhodnutím Úradu pre štátnu službu č. ÚŠS-18693/2004 zo dňa 7. apríla 2004 a ešte predtým na ÚGKK SR nastúpil v zmysle § 25 zákona dňa 1.12.2002 do funkcie riaditeľa kancelárie predsedníčky ÚGKK SR; uznesením vlády SR č. 854/2006 zo dňa 11.10.2007 bol žalobca odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky dňom 11.10.2006 a odvolací dekrét mu bol doručený dňa 13.10.2006; uznesením vlády SR č. 854/2006 zo dňa 11.10.2007 bola J. T. vymenovaná do funkcie vedúcej služobného úradu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky dňom 12.10.2006; vedúca služobného úradu ÚGKK SR rozhodnutím č. OÚ-4969/2006 zo dňa 12.10.2006 podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe skončila so žalobcom štátnozamestnanecký pomer dňom 12.10.2006, najneskôr dňom doručenia, s odôvodnením, že žalobca uznesením vlády bol odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu, nebol zaradený na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a štátny zamestnanec nesúhlasil s trvalým preložením na iné voľné štátnozamestnanecké miesto a nedohodol sa so služobným úradom inak; na základe odvolania žalobcu proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu vedúca služobného úradu žalovaného na základe návrhu

poradnej odvolacej komisie rozhodnutím č. VSÚ-5181/2006 zo dňa 18.12.2006 odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie zo dňa 12.10.2006 potvrdila.

Predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe je **nezaradenie odvolaného vedúceho úradu na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak**, teda, že po odvolaní štátneho zamestnanca z funkcie vedúceho úradu, nebolo možné ho zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemal, alebo odvolaný vedúci úradu ponúkané miesto služobným úradom odmietol.

Zo skutkových okolností v danej veci teda vyplýva, že žalobca bol odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu žalovaného uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 854/2006 zo dňa 11.10.2006 a dňom 12.10.2006 na základe tejto skutočnosti bol s ním skončený štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe, pretože ponúknuté miesto štátnej služby služobným úradom odmietol, pričom služobný úrad iné voľné zodpovedajúce miesto štátnej služby nemal. Služobný úrad v danej veci postupoval v súlade s citovanými ustanovenia zákona o štátnej službe a platným spôsobom so žalobcom skončil štátnozamestnanecký pomer, pretože žalobca bol Vládou Slovenskej republiky odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu, ktorá funkcia podľa § 5 ods. 3, 4 zákona o štátnej službe v spojení s § 22 ods. 4 zákona č. 575/2001 Z.z. je politickou funkciou, a takéto odvolanie je jedným zo základných predpokladov pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/.

Nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že vláda je správny orgán a na riešenie vzťahov vyplývajúcich zo zákona o štátnej službe platia ustanovenia Správneho poriadku a preto pre oznámenie rozhodnutia vlády platí § 51 tohto zákona.

Podľa článku č. 108 Ústavy Slovenskej republiky Vláda Slovenskej republiky je vrcholným orgánom výkonnej moci.

Podľa článku č. 119 písm. m, r/ Ústavy Slovenskej republiky vláda rozhoduje v zbere o vymenúvaní a odvolávaní ďalších štátnych funkcionárov v prípadoch ustanovených zákonom a troch členov Súdnej rady Slovenskej republiky, o ďalších otázkach, ak to ustanoví zákon.

Podľa článku č. 122 Ústavy Slovenskej republiky ústredné orgány štátnej správy a miestne orgány štátnej správy sa zriaďujú zákonom.

Ústava Slovenskej republiky ustanovuje postavenie Vlády Slovenskej republiky ako vrcholný orgán výkonnej moci. Vláda Slovenskej republiky nie je orgánom verejnej správy a preto pre jej konanie a rozhodovanie neplatia ustanovenia Správneho poriadku, z ktorých dôvodov pokiaľ vláda v zmysle svojej právomoci vyplývajúcej jej z článku 119 písm. m/, r/ ústavy vymenúva alebo odvoláva štátnych funkcionárov v prípadoch ustanovených zákonom, pre oznámenie rozhodnutia vlády o vymenovaní alebo odvolaní štátneho funkcionára neplatí ustanovenie § 51 Správneho poriadku. Rozhodnutie vlády je účinné okamihom jeho prijatia.

Nie je možné súhlasiť ani s názorom žalobcu, že rozhodnutie vlády je nulitným právnym aktom, pretože podľa zákona o štátnej službe nebola oprávnená na takéto rozhodnutie s poukazom na § 10 ods. 9 tohto zákona.

Zákonodarca v právnych normách § 10 ods. 2 v spojení s § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe v znení zákona č. 231/2006 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o štátnej službe, účinného od 1.6.2006 a v spojení s § 22 ods. 4 zákona č. 575/2001 Z.z. ustanovil oprávnenie vláde vymenúvať a odvolávať vedúceho služobného úradu.

Vzhľadom k tomu, že vláda nie je orgánom verejnej správy a pokiaľ rozhodla rozhodnutím o odvolaní alebo vymenovaní štátneho funkcionára, v danom prípade vedúceho služobného úradu, podľa článku č. 119 písm. m/ ústavy, jej rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo teda v zmysle ustanovení §§ 244 a nasl. O.s.p. Z uvedených dôvodov v danej veci bol právny záver súdu prvého stupňa o odvolaní žalobcu z funkcie vedúceho služobného úradu a vymenovaní novej vedúcej služobného úradu žalovaného správny a odvolací súd sa s ním stotožnil.

Taktiež bol správny postup súdu prvého stupňa, keď považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal, že v danej veci nebol dodržaný postup dvojinštančnosti konania, čím bolo porušené jeho právo na inú právnu ochranu nezávislým a nestranným orgánom. Z administratívneho spisu v danej veci vyplýva, že rozhodnutím č. OÚ-4969/2006 zo dňa 12.10.2006 rozhodoval ako orgán príslušný na konanie podľa § 125 ods. 1 v spojení s § 126 zákona o štátnej službe vedúca služobného úradu - Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe o tomto odvolaní rozhodoval ako odvolací orgán vedúca služobného úradu - Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie preskúmaným rozhodnutím zo dňa 18.12.2006 č. VSÚ-5181/2006, teda tvrdenie žalobcu, že v správnom konaní nebol dvojinštančný postup zachovaný, nebolo preukázané.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorá bola uvedená do právneho poriadku Slovenskej republiky ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky č. 23/1991 Zb. každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Postup správnych orgánov oboch stupňov v danej veci bol v súlade s ustanoveniami zákona o štátnej službe a Správneho poriadku, ktorý postup nie je ani v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ani s článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcu, ktorou namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že vedúca služobného úradu bola vylúčená z prejednávania odvolania aj s poukazom na § 9 Správneho poriadku.

Zo skutkových okolností administratívneho spisového materiálu vyplýva, že žalobca námietku zaujatosti voči vedúcej služobného úradu v zmysle § 9 Správneho poriadku

v správnom konaní nevzniesol. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 250i ods. 1 je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, či nedošlo k porušeniu zákona tým, že ho vydal zamestnanec žalovaného správneho orgánu, ktorý bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci, vzhľadom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom. Podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že vedúca služobného úradu striedala žalobcu vo funkcii vedúceho služobného úradu žalovaného, nie je bez ďalšieho takou skutočnosťou, ktorá by mala za následok spôsobiť pochybnosť o jej nepredpojatosti so zreteľom na jej pomer k veci. Z uvedených dôvodov nie je možné spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd nemohol považovať za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu, že vedúca služobného úradu žalovaného nebola jeho osobným úradom s poukazom na ustanovenie § 8 ods. 3 zákona o štátnej službe v znení zákona č. 231/2006 Z.z., v zmysle ktorého osobným úradom vedúceho služobného orgánu štátnej správy je osobný úrad Úradu vlády, pretože z vyššie už uvedených dôvodov účinnosťou uznesenia vlády žalobca nezastával funkciu vedúceho služobného úradu žalovaného a v konaní o skončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe novovymenovaná vedúca služobného úradu bola jeho osobným úradom.

Žalobca na pojednávaní odvolacieho súdu vzniesol námietku nedostatku vecnej príslušnosti krajského súdu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného podľa § 246 ods. 2 O.s.p.. Napriek tomu, že žalobca touto námietkou rozšíril dôvody svojho odvolania po uplynutí zákonnej lehoty na odvolanie v zmysle § 205 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 204 ods. 1, odvolací súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu v rozsahu tejto námietky, a to vzhľadom k tomu, že jeho námietka smerovala voči vecnej právomoci súdu na konanie a súd (aj odvolací) kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.). Odvolací súd aj túto námietku žalobcu považoval za nedôvodnú.

Podľa § 246 ods. 1, 2 O.sp. na preskúvanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný

- a) na preskúmanie rozhodnutí a postupu ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ak to ustanoví zákon,**
- b) na konanie podľa štvrtej a piatej hlavy tejto časti, ak je žalovaným ústredný orgán štátnej správy alebo iný orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky.

Zo zákonnej úpravy ustanovenej v § 246 ods. 1, 2 O.s.p., ktorá upravuje vecnú príslušnosť súdov na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo, vyplýva, že **vo všeobecnosti sú na konanie vecne príslušné krajské súdy**, pokiaľ zákon neupravuje inak. Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/, b/ vtedy, ak predmetom preskúmacieho konania súdu je rozhodnutie a postup **ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ak to ustanoví zákon**, alebo ide o konanie podľa štvrtej a piatej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a žalovaným je ústredný orgán štátnej správy alebo iný orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky.

Predmetom preskúmacieho konanie v danej veci bolo rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy (§ 21 písm. d/ zákona č. 575/2001 Z.z.), avšak osobitný zákon, ktorým je zákon o štátnej službe, a ani iný zákon neustanovuje právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutí a postupov vo veciach vzniku, zmeny, alebo skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Z uvedených dôvodov na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v danej veci bol vecne príslušný krajský súd podľa § 246 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu nevznikol právny nárok na ich náhradu, v dôsledku jeho neúspechu v tomto konaní.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. novembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu